

Vognene

bestemte sagnmessige
 personer. Denne
 sluttning ligger her
 så meget nærmere
 som vi flere steder
 ellers på vognen
 har fundet frem-
 stillinger af bestemte
 sagnmessige opti-
 kade er selvsagt
 overordentlig samvæn-
 dia ret udført stil-
 preget efter den norm-
 som hans kunst
 havde for at gengi-
 et menneskeligt
 Derfor er de også
 sikkert og kraftig
 lagt og islet lithe-
 nter kunstnerisk
 velvære. Hæderne på
 den bedste bukken
 hanner i form
 meget nær menneske-
 figurere på vogn-
 flader og ligeledes
 i teknisk hense-
 (som ved den skri-
 strygede behandling
 af bjerg og træ) kan
 vi her se den samme
 hånd. Ved den bedste
 bukken er struktural-
 og dermed behandling
 en anden, men der
 kan neppe være grund til

å tenke sig at dette ere
stykke skyldes enannen
mester enn den som
har stået hele vagnen
ellers.

For å forstå betydningen
av disse tredeke har vi
først se på den enkelte
utsparingen på forsiden
av den lukken som
bærer de langstrakte
hodene. Det hvor
lukken på hver side
skytter av lang vagn-
kassen danner forsiden
flate ett trekantet felt
som smalner opover
med meget spiss
vinkel. På begge sider
er dette feltet utnyttet
til inntegning av ett
manneskade slikat
ganner er nederst
og skjegget utfyller den
store enden av tre-
kanten (fig 32). Innsiktet
er tegnet med fordypte
linjer. Det har lang
smal nose runde
åirer borter og langt
skjeg. Munnene er
åpen og på det ene av
ansiktene er også tenne-
ne inntegnet, desuten
er der litt forskjøl i
åierbrynerne og mønstret
over brosen, men
ellers er hodene aldeles.

Vagnen

Samme manne
 huden er det sikkert
 også vi har på
 hunderøgløstene under
 vagnhassen (forreste
 tverrstykke), også der
 er de tegnet med
 fordyppede linjer et i
 hvert hjørne av en
 forklart flate (fig 33).
 Vi må holde oss
 til de større og mere
 detaljerte bildene på
 vagnbuppen. Fordet
 første har disse hodene
 en ganske slående
 likhet med de to
 laryngskjeggete hodene
 som er utskåret
 fritt på endene av
 den samme vagn-
 buppen, alle trekker
 faller og ennå noget
 av uttrykket i ansiktet.
 Det er utvilsomt
 samme motiv
 som dels er utført
 i fullt plastisk form
 dels tegnet med linjer
 på en flate. Men
 der hvor hodet er
 redusert til linje-
 tegning melder
 der sig uvilkaarlig
 en ny sammen-
 høring. De vindkri-
 hodene til ett av
 teltene i stiftet
 var der malet for-
 skjellige tegne som
 ikke er sammen-
 men har en bestemt

Hoguen

magisk betydning. Der
 var vi en gang en gruppe
 av kors med ring,
 en arm oppullet
 i spiral og ett manne
 hode med lange borter
 og langt speg (Osbergfundet
 hund I i 327-28).

Den samme gruppering
 finnes på arntre ut
 samtidige nordiske
 mynter praget efter
 münster av myntere
 fra Dorestad. I begge
 tilfeller var vi å gjøre
 med en gruppe tegn
 som er utpreget profyl-
 aktiske. Som en para-
 lel kan nevnes ett
 halssmykke fra viking-
 tiden, smykket er sam-
 mensatt av bronse-
 stykker med hornpe-
 som har vært tred
 på en snor og bilant
 ledene finnes for
 uten rent ornamen-
 tale medaljonger ett
 som har fornavn
 en sammehengullet
 arm og to forvret
 som et svande-
 hode med lange borter
 og langt speg. Ornen
 og svandehudet finnes
 her i samme kombi-
 nasjon som på mynte-
 ne og på vikingtiden
 i Osbergfundet. Vi
 kjenner altså fra
 vikingtiden ett be-
 stemt hankenspunkt

Vognen

mannehode som
 har et profylaktisk
 betydning, et hode
 som stadig er karakter-
 terisert ved å utvikles
 rett en face, med
 lange hårter og langt
 stjeg. Der kan neppe
 være tvil om at det
 er dette hode som
 er tegnet med linjer
 og ta gange gjenfattet
 på forsiden av
 frembruppen til
 Osbergvognen.
 Det fritt utskåne
 hode på hver side av
 den samme buk-
 ten skulle dermed
 også være bestemt
 som den samme
 type av et manne-
 hode med magisk
 beskyttende egenskaper.
 Der er i denne sam-
 menheng ingen
 grunn til å
 følge betydningen
 av motivet videre,
 for å forstå manne-
 hode som en
 del av utstyret
 på vognen er
 det nok å vite
 at det ikke er en
 ren dekorasjon.
 Det er sikkert
 nok funksjonelt
 der fordi det hadde
 evnen til å beskytte
 mot onde magter,
 og det samme må

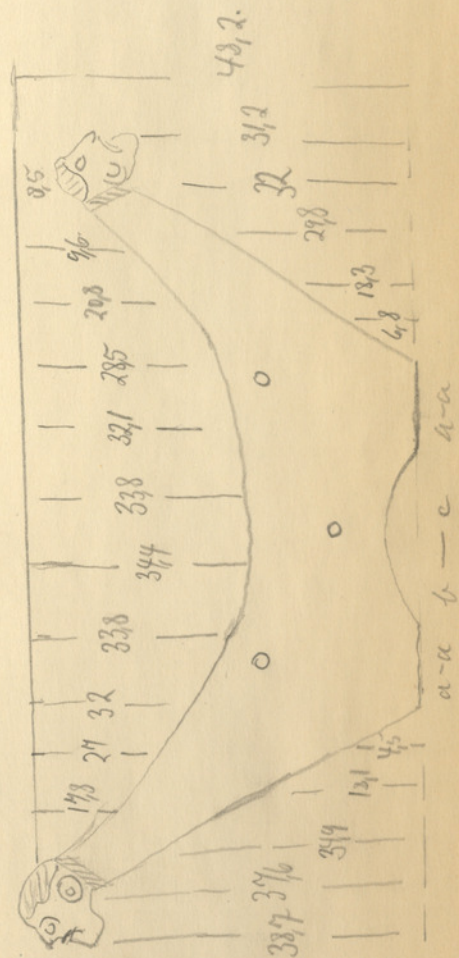
vi da med al rimelighet
 ser si om det andre
 hoket og od, det som sitter
 på enden av den bakerste
 lufthulen under
 vogtkassen."

Vognen

Vognens bakerste hukk

Denne er en ek og er
 1,15 m lang målt
 i nett linje fra hode
 til hode på midten.
 Bakkens lengde tvers
 over fra hant til hant
 omtrent under
 karmen er 75 cm.
 Bredden er på midten
 9 cm og tykkelsen er
 på dette sted 6 cm.
 Bakkens overkant
 som har ligget an
 mot karmen er
 tilspisset som ett
 buet felt hvori
 karmen er plassert.
 Trekker man en
 horisontal grunn-
 linje gjennom isse
 partiet av det venstre
 mannehode får vi
 følgende Just Birges
 byttemål følgende
 mål for dylden:

- 17,8 cm
- 2,4 cm
- 3,2 cm
- 3,3,8 cm
- 34,4 cm (midten)
- 3,3,8 cm
- 3,2,1 cm
- 2,8,5 cm
- 20,8 cm

Pogner

96 cm.

Endelig ligger det
 højre manne-
 bæk 8,5 cm under
 grunnbryen og
 altså lavere end
 det venstre. Hvor
 de forspjellige mål
 er tatt fremgår
 av tabellföiede skisse.
 Puddens er altså
 ikke helt jevnt
 skåret hvilket
 også fremgår av
 Stedverlands oppmå-
 lingsstegning hvor
 det venstre bade
 har ett litet mel-
 lemrum mellem
 barmens langside
 og hodet mens
 det højre bade
 ligger tett inntil
 barmens langside.
 Puddens underkant
 er 49 cm lang og 6 cm
 bred. Den består av
 ett lunt felt på
 midten som er
 32 cm langt og hvis
 brede åpning er
 3,5 cm. här lag av
 to rettlinjede partier
 på begge sider av
 dette felt. Disse
 partier er 8 cm
 lange og ligger an
 i vinkel de rettlinje-
 de partier på det
 lavere tværstykke.
 Puddens holdes
 sammen med

Vognen

tverstykket ved hjælp af
 to bolter som går
 fra lufthens a over-
 kant og tværs igjen-
 nær denne og hæmmes
 ud orientert vridt i
 det rettlængede parti på
 hver side hvor der er
 boret huller for dem.
 Derfra fortætter de tværs
 igjennem tverstykke-
 et vognstangen
 og akselen. På under-
 siden af akselen
 holdes disse bolter
 på plass ved hjælp
 av små på tværs
 gående plugges, i
 andre ender holdes
 de på plass ved hjælp
 av ett tilspiret rundt
 hude. Boltens længde
 ved bakre lufth er
 ca 50 cm. [Dette var det
 oprindelige arrange-
 ment men ved restau-
 rerungen har disse
 trebolter måttet er-
 stattes ved opstandere
 av jern, så boltene
 sitter ikke så langt
 på sin oprindelige
 plass.] Da lufthens
 underside er så meget
 hårdere enn oversiden
 blir de utadvendte
 småsider sterkt
 skrånende. Trekker
 man nå en grunn-
 linje gjennom de
 rettlængede partier ved
 lufthens underside

Pogren

får man sam-
sheden viser følgende
de mål for lukt-
kens tykkelse på
venstre side.

Fra underkanten
af det venstre
mannehode skulder
38,7 cm så følger
37,6 cm, 34,5 cm - 18,1 cm
- 4,5 cm. (se skisse)

På det højre
mannehode er
målene følgende:
31,2 cm, - 22 cm -
29,8 cm - 18,3 cm og
6,8 cm.

Ribbens bredde
ved venstre udad-
vendende side er
5 cm, tykkelsen er
der 4 cm. Det venstre
mannehodes længde
er 7 cm.

Ribbens bredde ved
højre udadvendende
side er 5 cm. tykkel-
sen er her 5 cm.

Det venstre man-
nehodes længde er
10 cm. og dets
største bredde er
7 cm. I ribben
er boret tre runde
huller på tværs
fra bredside til
bredside, ett på
midten ca 4 cm.
over underkanten
og to lige under
overkanten (ca 2,5 cm.
under denne) og med

en innbyrdes avstand
av ca 19 cm.

Hagen

Om ornamentene
på denne lutske kan
anføres følgende i
tilblutnings til Ghettas
overfor siterte be-
spørrelse. Selve luts-
ken er på de fremover
og bakover vendende
dreksiden prydet med
linjearnamentene. Disse
består av tre horisont-
linjer som løper
langs lutskens over-
kant og underkant og
de følger kantenes bøl-
ninger. Ved lutskens
ender står de inn til
mannehodets "hals-
bånd" Mellerrum-
met mellom linje-
rekkene er størst
ved det parti av lutsken
hvor den begynner
å skråne oppover og
her er det utspåret to
par (vertikale) hvelinger
som forbindes av
horisontlinjene og
er anbragt således:

Midt på lutsken er
det anbragt tre
vertikale linjer, den
venstre av disse
skærer det runde hull
svidt på lutsken,
de to andre er an-
bragt til hvore for
dette. Også disse linjer